

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Ставропольцева О.В., гр. Е-21

Науковий керівник – асист. О.В. Нікітіна

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Грошово-кредитна політика є однією із сфер суспільних відносин і виступає об'єктом управління з боку відповідних державних інституцій, провідне місце серед яких належить Національному банку України.

Основні засади грошово-кредитної політики враховують тенденції розвитку вітчизняної економіки та грошово-кредитної сфери, визначають завдання та показники діяльності Національного банку України для досягнення цілей забезпечення стабільності грошової одиниці. Пріоритетом грошово-кредитної політики є досягнення та підтримка цінової стабільності в державі.

Досягнення стабільності грошової одиниці є головним підґрунтям реалізації стратегічних цілей економічного розвитку країни – відновлення економічного зростання на засадах модернізації та інноваційного розвитку, побудова сучасної стійкої відкритої й конкурентоспроможної економіки та підвищення добробуту населення. Цілям забезпечення цінової стабільності відповідатиме посилення ролі процентної політики в регулюванні грошово-кредитного ринку, що відбуватиметься в міру відновлення фінансової системи та більш ефективної роботи трансмісійних механізмів.

Валютно-курсова політика передбачатиме поетапне пом'якшення регуляторних обмежень та поступове підвищення курсової гнучкості гривні в міру відновлення фінансової системи країни, нівелювання диспропорцій платіжного балансу, сталого розвитку валютного ринку та стійкого зростання попиту на національну валюту. При цьому Національний банк України враховуватиме необхідність упередження різких коливань обмінного курсу гривні, прогнозована динаміка якого в значній мірі забезпечуватиметься завдяки стабілізаційним можливостям міжнародних резервів. Крім того, планується підтримувати тісну взаємодію Національного банку та Уряду з питань узгодження грошово-кредитної та фіскальної політики, а також активна співпраця в питаннях забезпечення стійкості фінансової системи, визначення пріоритетів спрямування фінансових ресурсів через фіскальні й структурні механізми та інструменти.

МЕРЕЖНІ ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ

Тімченко В.І., гр. Е-21

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. Н.Г. Ушакова

Харківський державний університет харчування та торгівлі

На межі ХХ–ХХІ століть світове співтовариство увійшло в еру глобалізації розвитку. Сьогодні глобалізація охоплює всі сфери суспільного життя, її можна розглядати як загальне розширення та поглиблення міжнародних процесів інвестування, виробництва, постачання та збуту, фінансів, науково-технічного прогресу, освіти.

Досить вагомим поштовхом до посилення процесів глобалізації в другій половині ХХ ст. став розвиток комп'ютерних технологій, в т.ч. Інтернету. І саме це дозволило доповнити термін «глобалізація» поняттям «мережна економіка».

Сучасні мережі складають нову соціально-економічну морфологію світової економіки, а розповсюдження «мережної» логіки в значній мірі відбивається на ході та результатах процесів виробництва, розподілу, обміну та споживання. Ефективність мережної економіки залежить від наявності в ній критичної маси економічних агентів і відповідної інфраструктури, яка робить можливим їх діяльність.

Ознаками функціонування мережної економіки є наступні: перенесення в електронне середовище мережі Інтернет різних видів соціально-економічної діяльності; процес перетворення традиційних організацій в мережні структури; створення мережних варіантів «горизонтальних» економічних структур, котрі обслуговують усі різноманітні організації в економіці. Часто економічні «горизонтальні структури» називаються інституціональними структурами та інтерпретуються як системи узгоджень між більшою частиною членів суспільства, що визначають загальні правила для найбільш типових видів взаємодій людей в суспільстві. Серед таких структур особливе місце посідає електронна торгівля.

Електронна торгівля – це всі форми ділових транзакцій між продавцем товарів і послуг та їх покупцем (споживачем), що базуються на електронній обробці та передачі даних у формі тексту, звуку та графічних зображень, включаючи при можливості і передачу купленого товару, надання послуги. Електронна торгівля у світі розвивається швидкими темпами.

В Україні розвитку мережних форм організації бізнесу держава приділяє незначну увагу і це є основною проблемою на шляху формування сучасної інфраструктури мережної економіки.